

Georgi Mitrinov

(Bulgaria, Institute for Bulgarian Language, Bulgarian Academy of Sciences)

The Anthroponymic Picture of the Village of Kayadjik, Soufli Region, according to 19th and early-20th Century Data

Abstract: The article examines the anthroponymy of the village of Kayadjik, Soflu region (Western Thrace), attested in written sources of 1845, 1896 and 1907. The comparison of the anthroponymic material makes it possible to reconstruct the anthroponymic picture in this formerly Bulgarian village. The author describes the specificity of the local anthroponymy as part of the anthroponymy of the Bulgarian villages in Western Thrace.

Key words: history, historical anthroponymy, dialectal features, Western Thrace, Bulgarian language territory

Георги Митринов

(България, БАН, Институт за български език)

Антропонимната картина на с. Каяджик, Софлийско, по данни от XIX и началото на XX век

Каяджик е едно от старите села в Софлийско, част от Западна Тракия. Засвидетелствано е в османски данъчни регистри от XVII в. под име Каяджък / Къйаджък, спадащо към Димотишка каза, Созополски вилает: за 1626 – 1627 г. с 54 немюсюлмански домакинства; за 1635 – 1636 г. с 44; за 1650 – 1652 г. с 64 (Грозданова/Grozdanova 1989: 473). Следващите статистически данни са от края на XIX в. Според една статистика на мъжкото християнско население в европейската част на Османската империя от 1873 г., публикувана през 1878 г., с. Каяджик е с 350 домакинства и 1500 жители българи християни (Статистика/Statistika 1995: 56-57). В статистиката на Т. Карайовов, по данни от края на XIX в., в с. Каяджик, спадащо към нахия Дервент на Софулийска каза към Дедеагачкия санджак, живеят 165 семейства православни българи екзархисти и 15 семейства католици българи (т.е. унияти) (Карайовов/Karayovov 1903: 185). Статистиката на Л. Милетич от началото на XX в. сочи наличие на 130 семейства екзархисти и 30 семейства унияти българи (Милетич/Miletich 1918: 299). Местните българи християни отхвърлят зависимостта си от Гръцката патриаршия и преминават към Българската екзархия през 1896 г. Но по-нататъшни притеснения от страна на служители на Патриаршията карат малка част от населението да приеме униятството. По време на Междусъюзническата война селото е разорено от многобройни набези на турски башибозук и гръцки чети. Мъжкото население е подложено на изстребление, а женското на издевателства. След войната оцелелите каяджиклийци възстановяват селото, но в началото на 20-те години на XX в., като последица от Първата световна война, в която България е губеща страна, Западна Тракия е предадена на Гърция и оцелелите от турските и гръцки зверства местни българи са принудени да се изселят в България.

В архива на Българската екзархия се съхраняват интересни документи, свързани с новата история на селото до Балканската война (1912 – 1913 г.). Запазен е пълен списък на населението от 1907 г. (ЦДА/СДА Ф№ 246К, оп. 10, а.е. 186). Друг документ с

датировка 10.08.1896 г. представлява молба на каяджиклийци за приобщаване към Българската екзархия (ЩДА/СДА Ф№ 246К, оп. 1, а.е. 128). В края на текста в молбата са изписани 118 имена на представители на мъжкото население от селото (Митринов/Mitrinov 2015: 388). Двата писмени документа включват голямо количество антропонимен материал, което дава възможност да се възстанови антропонимната картина в това някогашно българско село, по данни от края на XIX и началото на XX в. Разбира се, периодът от близо 10 години между двете датировки не предполага наличие на съществени промени в местната антропонимна система, но все пак е възможно да има различия. Към тези писмени източници може да се включи и запазеният до днес фасаден надпис над входа на източноправославната църква „Св. Димитър“ в селото с датировка 20.03.1845 г., чийто текст на гръцки език включва 13 антропонима, изписани с гръцка графика по гръцки образец (Митринов/Mitrinov 2013: 197-203).

Употребата на гръцка и кирилска графична система при изписването на антропонимите в трите писмени паметника очертава етапи от борбата за църковна независимост през Възраждането на това западнотракийско българско село. През 1845 г., когато е построена и осветена местната църква „Св. Димитър“, западнотракийските българи са под силното влияние на Гръцката патриаршия. През 1896 г., когато местните българи достигат до идеята за църковна независимост, все още някои от тях, дори в молбата до Българската екзархия, са изписали имената си с гръцка графика, а в отделни случаи и по гръцки образец, което отново показва наличието на силно гръцко езиково влияние (Митринов/Mitrinov 2015: 388). В началото на XX в. картината вече е по-различна и писмените документи, изпращани до органите на Българската екзархия, са оформени изцяло с кирилско писмо. Това важи и за антропонимите, които са с оформление по български образец.

Антропонимният материал е разгледан в две големи тематични групи: антропонимия от славянския пласт и от християнския пласт. Трета, по-малобройна тематична група включва антропонимия от чужд произход, несвързана с християнството, чиято употреба е спорадична.

Мъжки лични имена от славянския пласт антропонимия, 1907 г.

Стою 7, Гро(з)и 2, Грозю 4 – от Гроздьо, съкр. от Гроздан, XIV-XV в. (Займов/Zaimov 1988), мъжка форма срещу Гроза, но и схващано като умалително от Гроздан (Илчев/Иchev 1969); Дяку 3, Дяко 3 – от Дяanko или Дяanko с изпадане на *н*, *л* (Илчев/Иchev 1969), от Дя-но, Дя-ло или Дя-до и -ко, XVIII в. (Займов/Zaimov 1988); Стайку 4, Стайко 2 ум. от Стайо, XIII-XIV в., от Стано, Стайо и -йо (Займов/Zaimov 1988; Илчев 1969); Чанку 4, Чанко ум. от Чано, съкс. от Въл-чан, Мом-чан, Мир-чан или галъовно от Стоян, XVI в. (Займов/Zaimov 1988; Илчев/Иchev 1969); Петко 2; Пройко 2 ум. от Пройо от Про-до и -йо както Ра-йо от Ра-до, Вла-йо от Вла-до, XV в. (Займов/Zaimov 1988; Илчев/Иchev 1969), грц. ΦΙ Προίος от бълг. Пройо, Продан (Симеонидис/Simeonidis 2006: 61); Вълчо, Вълчу 3; Русю 3, Русу зват. от Рус, Русо по меки основи (Займов/Zaimov 1988; Илчев/Иchev 1969); Вълку 2, Вълко; Янко 2 ум. от Ян, Яно, Яне, преди XII в. (Займов/Zaimov 1988; Илчев/Иchev 1969), но грц. Γιάγκος, Γιάνκος (< Γιαννίκος), XII в. (Симеонидис/Simeonidis 2006: 118).

Единична употреба е налице при следните имена:

Белю – зват. от Бело, по меки основи, XV в., от *бел/бял*, да бъде здрав, хубав (Займов/Zaimov 1988; Илчев/Иchev 1969); Бързю – зват. от Бързо, по меки основи, XV в., да бъде бърз, подвижен, чевръст (Займов/Zaimov 1988; Илчев/Иchev 1969); Добри, Драган, Златил, Кръстю, Недялчо, Пею, Радумир – да бъде прочут, известен с радостта си, X в. (Займов/Zaimov 1988); Руску, Славил, Стоян, Яню – зват. от Яно по меки основи от

Ян и -о (Заимов/Zaimov 1988), разновидност на Яне от грц. *Ιάννης* *Ιωάννης* (Илчев/Ilchev 1969).

Антропонимен списък с датировка 1896 г.

Дяко 4, Стайко 4, Стою 3, Янко 2, Вълчо, Βουλτζου; Γιανко, Γιανκος; Русю 2, Стоян 2.
Единична употреба: Владимир – да бъде голям владетел, властник, IX в. (Заимов 1988); Вълко, Грозьо, Драган, Петкос; Пею, Славил, Тянко от Тяно, скъс. от С-тоян (Заимов/Zaimov 1988; Илчев/Ilchev 1969); Чянко ум. от Чано, скъс. от Въл-чан, Мом-чан, Мир-чан или гальовно от Стоян, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988).

Най-широко разпространение в списък от 1907 г. имат антропонимите Стою, Грозю, Дяко, Стайко, Чанко с техни варианти. В списъка от 1896 г. подредбата е Дяко, Стайко, Стою, докато Грозьо и Чянко са с единична употреба. Имена Стою и Стайко са засвидетелствани в османски данъчни регистри от XVI в. за българското население в Западна Тракия и Южните Родопи (Митринов/Mitrinov 2021: 107, 118).

В двата списъка се открива по едно сложно име (композиата): Радумир (1907) и Владимир (1896). Това представлява интерес, тъй като такива имена са рядкост в списъците с българско население от Западна Тракия и Родопите от началото на XX в., за разлика от списъците от XV и XVI в. В османски данъчни регистри от XVI в. е засвидетелствана единична употреба на сложното име Радомир в Западна Тракия и Южните Родопи (Митринов/Mitrinov 2021: 151).

Широка е употребата на деминутивни имена, образувани с наставка *-ко* (*-ку*): Вълко, Вълку, Стайко, Стайку, Чанко, Петко, Руску, Янко (1907); Вълко, Стайко, Тянко, Чянко, Янко (1896). Антропоним Тянко не се открива в обширния антропонимен списък от 1907 г. Доста по-слаба е употребата на деминутиви, образувани с умалителна наставка *-чо* (*-чу*): Вълчо, Вълчу, Недялчо (1907); Вълчо, Βουλτζου (1896). От словообразователна гледна точка прави впечатление наличието на антропоними, образувани с наставка *-ил* – **-ylъ*, *-ylъ* (Ковачев 1987: 140): Златил, Славил (1907); Славил (1896).

Сред имената от надписа, датиран в 1845 г., се откриват две от славянския пласт антропонимия: Ρουσου (Димитри Русу) и Σλατηνι (Слатини Ивани). Може да се предположи, че при второто име има обеззвучаване на съгласна *з > с*, тъй като в списъка от 1907 г. е отбелязано име Златил. В случая е налице словообразуване с наставка *-ин(а)* – **-упъ*, *-упа* (Ковачев/Kovachev 1987: 140).

Мъжки лични имена от християнски пласт антропонимия, 1907 г.

Димитър 49; Христу 32, Христо 13; Ангел 32, Георги 30; Атанас 23; Иван 23, Тодор 13, Михал 9, Михаил 4; Петър 10, Костадин 7, Васил 4, Диму 4, Димо 1; Илия 4, Никола 3, Павел 3, Власак 2 – от Влас и *-ак*, грц. от лат., по име на светец (Заимов/Zaimov 1988), от грц. Βλάσιος ум. Власаки (Симеонидис/Simeonidis 2006: 111), но наставка *-ак* от прасл.

**-акъ*, *-уакъ* (Ковачев/Kovachev 1987: 139); Манол 2, Танас 2.

Единична употреба: Апостол, Вангел, Дончу, Киряк – стегната форма от Кирияк, грц. Κυριακός 'неделен' – име на календарски отшелник (Илчев/Ilchev 1969); Николаки, Нику, Панайот, Панайотак, Паско, Ставрак, Ставрю, Сютюр грц. от Сотир 'спасител' (Заимов/Zaimov 1988); Стратю – от грц. Στράτης от Ευστράτης 'добър воин' – име на календарски светия (Илчев/Ilchev 1969); Тимну видоизменено от Тимон грц. Τιμόνοος 'който почита' (Илчев/Ilchev 1969), 'свещец' (Симеонидис/Simeonidis 2006: 131); Христак – от Христаки с гръцка умалит. наставка *-аки* (Илчев/Ilchev 1969); Янак – от грц. Ιαννάκι ум. от Яни (Илчев/Ilchev 1969).

Антропонимия от списъка от 1896 г.

Димитър 6, Димитър 4, Димитри, Δημητριος; Христо 9, Христу, Христак 2; Ангел 5, Αγγελος; Георги 4, Георгий 2, Геурги, Георгиев, Γεωργι; Иван 3, Яван 4, Ιωαν; Петър 3, Петръ, Πεταρ; Атанас 3, Танас, Танащ, Αθανασιος; Димо 3, Диму, Διμου; Яни 3.

Единична употреба: Αναστας, Андон, Василий, Власак от Влас и *-ак*, грц. от лат. по име на светец, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988); Киряк, Кустадин, Михаил, Никола, Нико съкр. от Никола (Заимов/Zaimov 1988), грц. Νίκος (Симеонидис/Simeonidis 2006: 124); Панайот, Паскал грц. 'Великден', XVI в. (Заимов/Zaimov 1988), грц. Πασκάλης, Πασχάλης 'Великден' (Илчев/Ilchev 1969; Симеонидис/Simeonidis 2006: 126); Сотирь – грц. Σωτήρ 'спасител', XVI в. (Илчев/Ilchev 1969; Заимов/Zaimov 1988); Ставри – грц. Σταύριος 'кръст' (Илчев/Ilchev 1969), Ставрак съкр. от Ставраки, грц. Σταυράκι (Илчев/Ilchev 1969), Тимю – от Тимо, съкр. от Евтим, Тимон или Тимотей (Илчев/Ilchev 1969), скъс. от Тимер, Тимир или от Ев-тим, XV в. (Заимов/Zaimov 1988); Тодор, Яко скъс. от Яков, свързва се с прил. *як* и се схваща като прил., XV в. (Заимов/Zaimov 1988), видоизменено от Яков, преосмислено по *як* (Илчев/Ilchev 1969).

В сравнение с имената от славянския пласт, тези от християнския пласт са многобройни и с по-голяма честота на употреба. Това се обяснява с изповядваната от местните българи източноправославна вяра. С най-широка употреба в двата списъка са антропоними Димитър, Христо, Ангел, Георги. За сравнение, по данни от XVI в., с най-широко разпространение са антропоними Димитър и Георги, докато другите два антропонима са с доста по-слаба употреба (Митринов/Mitrinov 2021: 165). Видно е, че култът към св. Димитър Солунски и св. Георги е бил много силно разпространен сред местното българско население в Беломорието и Родопите в по-ранните векове и се е запазил до по-ново време. Важно е да се отбележи, че от общо 13 антропонима, изписани на епиграфския паметник, датиран от 1845 г., 5 са Δημητρι Димитри. По два пъти са изписани антропоними Αγγελι Ангел и Γιβανη Иван, а само веднъж Χριστου Христу (Митринов/Mitrinov 2013: 199-200). Сиреч широко разпространените според списъците от края на XIX и началото на XX в. антропоними Димитър, Ангел, Христо присъстват в епиграфския паметник от 1845 г. Засвидетелствана е употреба на пълна и съкратена форма на някои имена: Димитър – Димо, Диму (1907); Атанас – Танас (1907, 1896); Никола – Нико (1896).

Интерес представлява наличието на мъжки лични имена, образувани с наставка *-ак* от праслав. **-акъ*, *-якъ*, непродуктивна (Ковачев/Kovachev 1987: 139): Власак 2, Панайотак, Ставрак, Христак, Янак (1907); Ставрак, Христак (1896). Но е налице непоследователност при употребата на имената с наставката, като се откриват и варианти без нея: Панайотак, но Панайот; Ставрак но Ставрю; Христак но Христу, Христо (1907); Ставрак но Ставри (1896). В случая може да става въпрос за „побългаряване“ на имената, които са от гръцки произход, чрез замяна на гръцката наставка *-аки* (*-аки*) с българската *-ак*. Срещат се и имена, образувани от наставка, характерна за гръцката антропонимия *-аки* (*-аки*) (Ковачев/Kovachev 1987: 139), по гръцки образец, като и тук е налице непоследователност при употребата на варианта: Николаки но Никола 3 (1907). Само в списъка от 1907 г. се откриват деминутивни форми: Дончу, Паско. В списъка от 1896 г. са засвидетелствани имена от християнския пласт, образувани с наставка *-ий*, характерни книжовни форми (Ковачев/Kovachev 1987: 140): Василий, Георгий. Наличието на различни варианти на имената, особено на Георги, показва че вероятно това е приумица на носителя на името да го изписва в книжовен облик.

Доста по-слаба е употребата на мъжки лични имена от чужд произход, несвързани с християнството. В списъка от 1907 г. са отбелязани: Трандафил 2 – от цветето трандафил, роза, XV в. (Илчев/Ilchev 1969; Заимов/Zaimov 1988), грц. Τριαντάφυλλος

(Симеонидис/Simeonidis 2006: 131); в списъка от 1896 г.: Маргарит от грц. *μαργαρίτης* 'бисер' (Илчев/Ilchev 1969; Заимов/Zaimov 1988), ЛИ *Μαργαρίτης* (Симеонидис/Simeonidis 2006: 122). Антропоним Трендафил с варианти е засвидетелстван в османски данъчни документи от XVI в. в Западна Тракия и Южните Родопи (Митринов/Mitrinov 2021: 188). На епиграфския паметник от 1845 г. е изписан антропоним *Μαργαρίτι* (Митринов/Mitrinov 2013: 198-199).

Графичното оформление на изписаните антропоними в списъците от 1907 и 1896 г. включва диалектни особености, характерни за местните западнотракийски български говори. Широко застъпена е редуцицията $o > y$: Вълку, Вълчу, Радумир, Руску, Русу, Чанку; Белю, Бързю, Грозю, Кръстю, Пею, Русю, Стою, Яню; Дончу, Нику, Христу, Диму, Тимну; Ставрю, Стратю, Сютюр (1907); Кустадин, Пею (1896). Но се открива и непоследователност при отбелязването y : Димо – Диму, Дяко – Дяку, Стайко – Стайку, Вълко – Вълку, Вълчо – Вълчу, Чанко – Чанку; Христо – Христу (1907). Отбелязвана е в единични случаи мекост на съгласните. В списъка от 1896 г. е изписан антропоним Сотирь с краесловна мекост. В списъка от 1907 г. същият антропоним е представен в облик Сютюр с меки съгласни s' и m' и лабиализация $u > 'y$, характерна за западнотракийските български говори (Бояджиев/Boyadzhiev 1991: 47). Откриват се още антропоними Ставрю, Стратю. Налице е непоследователност при отбелязване мекост на съгласните в едно име: Русу – Русю. В списъка от 1896 г. се срещат антропоними Грозьо, Тимю, Тянко, Чянко. Озвучаването на съгласна $c > ш$, характерно за българските говори в Западна Тракия (Бояджиев/Boyadzhiev 1991: 57), се открива в антропоним Танаш, наред с вариант Танас, в списъка от 1896 г., докато в списъка от 1907 г. е изписан само облик Танас.

Женски лични имена са включени само в пълния списък на населението на с. Каяджик, Софлийско от 1907 г. Разгледани са в тематични групи според техния произход.

Имена от славянския пласт антропонимия

Недяля 27, Недяла 1; Чана 11 – от Чано скъс. от Въл-чан, Мом-чан, Мир-чан, от Ча-ло, Чо-ко с *-но* или гальовно от Стоян (Заимов/Zaimov 1988), видоизменено от Стояна или женска форма от Чаньо (Илчев/Ilchev 1969); Петке 7, Петка; Руса 7, Злата 6, Дяка 5 – от Дяко от Дя-но, Дя-ло, Дя-до и *-ко*, XVIII в. (Заимов/Zaimov 1988; Илчев/Ilchev 1969); Рада 5, Вълке 4, Стана 4, Божана 2, Бужана 2, Божя – от Божа, съкр. от Божана (Заимов/Zaimov 1988), от прил. *божса* 'обречена на Бога' (Илчев/Ilchev 1969); Стайке 3, Мира 2 – съкр. от Вели-мира, Добро-мира, Стани-мира и др., от Миро, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988; Илчев/Ilchev 1969), Петкана 2.

Единична употреба: Велика, Дена скъс. от Мла-дена, Вла-дена, Ра-дена или от Ден-ица, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988; Илчев/Ilchev 1969), Невянка ум. от Невяна както Невена от Невен от градинско цвете *невен* (Заимов/Zaimov 1988), якавска форма от Невена (Илчев/Ilchev 1969); Пауна от Паун от птица *паун* (Илчев/Ilchev 1969; Заимов/Zaimov 1988); Райна от Рая и *-на* от Райно, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988), от Райка с друго окончание (Илчев/Ilchev 1969); Тана женска форма от Тано, Таньо (Илчев/Ilchev 1969; Заимов/Zaimov 1988), Тойке – от Тойка от Тойко ум. от Тойо, съкр. от Стойо (Заимов/Zaimov 1988); Търня, Търне – от Търно от Трън както Тръно, XVI в. (Илчев/Ilchev 1969; Заимов/Zaimov 1988), Чона от Чоно от Чо-чо, Чо-ко, Чо-ло и *-но*, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988), видоизменено от Шона или Цона (Илчев/Ilchev 1969).

Интерес представят отделни имена с непрозрачна етимология или нехарактерни за местната антропонимия: Десна – от Десана с изпадане на *a*, от Десан от Десо и *-ан*, съкр. от Деси-вой, Деси-мир, Деси-слав (Заимов/Zaimov 1988); Малуса (18 г.) с фоне-

тична замяна *ш* > *с* от Малуша от Малуш от Мало и *-уш*, XVII в. (Илчев/Пчев 1969; Заимов/Zaimov 1988); Сулюна (16 г.) – от Сулина с диал. замяна *и* > *у* от Сула и *-ина* от Суло съкр. от Сулим от стб. *соули* 'по-добър, по-достоеен' (Илчев/Пчев 1969; Заимов/Zaimov 1988), но по-вероятно от Солуна, женска форма от Солун, с разпространение в Ивайловград, с. Мандрица, Ивайловградско (Илчев/Пчев 1969) и с фонетични замени: редукция *о* > *у* и палатализация на *л*; Ойна (34 г.) – може би от Тойна от Тойно от Тойо и *-(ь)но* от Стойна, скъс. от Стойо (Заимов/Zaimov 1988).

Сред по-разпространените в местната антропонимия женски лични имена от славянския пласт са Недяля, Чана, Петка, Руса, Злата, Дяка, Рада.

Имена от християнския пласт антропонимия

Мария 32, Тодора 19, Вана 16 – съкр. от И-вана (Заимов/Zaimov 1988); Ерина 14 – от Ирина с преход на неударено *и* в *е* (Илчев/Пчев 1969), грц. *Εἰρήνη* (Симеонидис/Simeonidis 2006: 113), от Ерин, от Еро и *-ин*, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988); Яна 14 – женска форма от Яне от грц. *Ἰάννης* съкр. от *Ἰωάννης* (Илчев/Пчев 1969); скъсено от Сто-яна, Рум-яна, Сил-яна, ж. от Ян или от Ана, Ангелина с предпоставено *й* (Заимов/Zaimov 1988); Атанаса 11, Танаса 10 – съкр. от Атанаса (Илчев/Пчев 1969); Тона 5 – от То-дора и *-на* или скъс. от Стойна (Заимов/Zaimov 1988), съкр. от Антония (Илчев/Пчев 1969); Ангелина 3, Енгела – от Ангела с фонетична замяна *а* > *е*, от м. Ангел (Заимов/Zaimov 1988); Гюргана 3 – от Гюрган от Гюрго и *-ан* от Гьорги (Заимов/Zaimov 1988); Митра 3 – съкр. от Димитра, XVI в. (Илчев/Пчев 1969; Заимов/Zaimov 1988); Янке 3 – от Янка умал. от Яна женска форма срещу Яне, Яньо от грц. *Ἰάννης* от *Ἰωάννης*, или съкр. от Бояна, Стояна, Траяна или друго подобно име (Илчев/Пчев 1969); Анастасия 2, Ангела 2 – женска форма от Ангел (Илчев/Пчев 1969); Янгеля – от Ангела с йотувано *а* в началословие и с мекост на предходната съгласна в краесловие; Кирикица 2 – от Кирекица, от Кириякица *Κυριακίτσα* от Кирияк *Κυριάκος* неделен – име на календарски отшелник (Илчев/Пчев 1969; Симеонидис/Simeonidis 2006: 120); Мата 2 – от Мато съкр. от Матей (Заимов/Zaimov 1988); Мита 2 – съкр. от Димитра (Илчев/Пчев 1969), от Мито, съкр. от Димитър (Заимов/Zaimov 1988); Марена 2 – разновидност от Марина (Илчев/Пчев 1969; Заимов/Zaimov 1988); Петра 2 – от Петър, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988; Илчев/Пчев 1969); София 2 – грц. мъдрост, по името на св. София, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988).

Единична употреба: Анна, Василке, Георгана – от Георган от Георго и *-ан*; Гергана, Гиргина – вм. Гергина (Илчев/Пчев 1969), от Гиргин от Герги и *-ин* (Заимов/Zaimov 1988); Димка – ум. от Дима, ж. от Димко от Димо (Заимов/Zaimov 1988); Дин(м)ке (?), Елке – ум. от Ела съкр. от Елена или от иглолистно дърво *ела* (Заимов/Zaimov 1988); Иванка, Киряка – от Киряк от грц. *Κυριακή* 'неделя' (Илчев/Пчев 1969); Магдалина, Софица ум. от София (Илчев/Пчев 1969); Хрюсина – от Хрисина от Хрис и *-ина* с лабиализация *и* > *'у*; Юрдана от Юрдан с редукция *о* > *у*; Киркица – от Кирка и *-ица*, ум. от Кира или женска форма от Кирко ум. от Киро, Кирил (Илчев/Пчев 1969).

С най-широка употреба са антропоними: Мария, Тодора, Вана, Ерина, Яна, Атанаса.

Имена от чужд произход, несвързани с християнството

Преобладават имена от гръцки произход: Хриса 12 – от Хрис грц. *χρῆσος* 'златен, злато' (Илчев/Пчев 1969) или скъс. от Христка, *Злата* (Заимов/Zaimov 1988); Кера 4 съкр. от Кераца, XVI в. грц. господарка (Заимов/Zaimov 1988), съкр. от Керана (Илчев/Пчев 1969); Ишмина 2 – от грц. *Ἰσμήνη* (Илчев/Пчев 1969); Кераца 2 – от грц.

Κεράτσα от грц. 'господарка', XVI в. (Заимов/Zaimov 1988; Симеонидис/Simeonidis 2006: 120); Муда 2 – съкр. от Мавруда, Маруда (Илчев/Ichev 1969); Ширма 2 – от Сирма с диал. промяна *c > ш* от диал. *сирма* 'сърма' (Илчев/Ichev 1969); Хрисана 2 – от Хрисан от Хрисант Златан (Заимов/Zaimov 1988).

Единична употреба: Исмина – от грц. Ισμίνη (Илчев/Ichev 1969; Симеонидис/Simeonidis 2006: 118); Керана от Кера и *-ана* (Заимов/Zaimov 1988); Мелафра (65 г.) от грц. Мелакри с фонетична замяна *x > ф* от *Μελαχρινή* (Илчев/Ichev 1969; Симеонидис/Simeonidis 2006: 123); Мерандза – от диал. *меранза* 'дърво и плод нар' (Илчев/Ichev 1969); Стамата от м. Стамат (Илчев/Ichev 1969).

От турски произход или преминали в българската антропонимна система с посредничеството на турския език: Султана 8 – женска форма от *султан*, главно в Източна България (Илчев/Ichev 1969); Каламфира – с метатеза от Карамфила от м. Карамфил от цветето *карамфил* (Илчев/Ichev 1969), чрез тур. *karanfil*, разгов. *karamfil*, от ар. *garanful*, перс. *kārānfil*, *kārānfol* (БЕР/BER 1979).

Имена с неясен произход: Пруна – от Приня с диалектна фонетична замяна *и > у*, от Прино от Примо с много по-употребимото окончание *-но* (?) (Илчев/Ichev 1969).

Като цяло употребата на женски лични имена от славянския пласт и от християнския пласт антропонимия е равностойна: 25 имена са от славянския пласт и 27 от християнския. Доста по-слаба е употребата на имена от чужд произход, несвързани с християнството, като преобладават тези, преминали от гръцката антропонимна система. Засвидетелстван е антропоним Петка с доста по-широка употреба на вариант Петке 7. Срещат се и други варианти, окончавачи на *-е*: Вълке 4, Стайке 3, Тойке, Търне; Василке, Янке, Елке. Подобни форми се откриват в антропонимията и на други западнотракийски български села: Съчанли, Гюмюрджинско (Митринов/Mitrinov 2017: 8), Голям Дервент, Софлийско (Митринов/Mitrinov 2019: 6); Доган Хисар, Дедеагачко (Митринов/Mitrinov 2019а: 3-4) и др. Може да се приеме, че става въпрос за краесловен преглас *a > e* в позиция след мека и небна съгласна. Налице е и непоследователност при изговора, като са засвидетелствани варианти: Търня – Търне. Вероятно влияние за появата на такива облици е оказала и звателната форма при женските лични имена на *-е* (Митринов/Mitrinov 2019а: 4).

И при женските лични имена се откриват диалектни особености: редукция *o > у* (Бужана 2, но Божана; Юрдана); редукция *e > и* (Гиргина); фонетична замяна *c > ш* (Ширма), но и замяна *ш > c* (Малуса); метатеза (Каламфира). В отделни примери е засвидетелствана мекост на предходната съгласна, но се откриват и варианти без мекост: Божана 2 – Бужяна; Недяля – Недяла; Ангела 2 – Янгеля; Гюргана 3 – Георгана.

Широка е употребата на съкратени варианти на имената, като в отделни случаи е налице употреба и на пълен вариант: Божя – Божана 2, Бужяна; Дена, Дяка, Мира, Тана, Тойке, Чана, Чона; Ангела 2, Енгела – Ангелина 3; Вана 16 – Иванка; Мата, Мита, Митра, Танаса 10 – Атанаса 11; Тона. Рядка е употребата на деминутиви, основно образувани с наставка *-ка*: Димка, Иванка, Невянка, Петка. Засвидетелствани са антропоними, образувани с наставка *-ица*, добавяна към първични антропонимни основи (Ковачев/Kovachev 1987: 143): Кирякица, Киркица, Софица.

Презимена

Антропонимната система, използвана в писмените паметници, е двукомпонентна. Включва лично име и презиме, обичайно бащино име. Презимената са образувани от лични имена, към които са добавени наставки *-ов*, *-ев*, основно в списъка от 1907 г. и преобладаващо в списъка от 1896 г. Личните имена, завършващи на твърд съгласен звук или на *-а*, *-о* след твърда, но не шушкава съгласна, приемат наставка *-ов*: Ангелов,

Андонов, Велков, Вълков, Димитров, Димов, Дяков, Иванов, Николов, Петров, Сотиров, Тодоров, Янков (1907); Ангелов, Вълков, Тодоров, Иванов и др. (1896). Личните имена, завършващи на мека съгласна или на *ж, ц, ч, ш, ѝ + -о (-у)*, както и такива с окончание *-е, -и*, оформят бащини имена с наставка *-ев*: Василев, Пеев, Радев, Русев, Стоев, Янев (1907); Грозев, Георгиев, Стоев, Янев (1896). Но се откриват и изключения: Атанасев, Маврев; Вълчов (1907); Пасхалев, Христов; Вълчов, Пейов, Русув (1896). На лице е непоследователност при графичното оформление на патронимите, като са засвидетелствани варианти: Атанасев – Атанасов, Христов – Христов, Пеев – Пеюв (1907).

В единични примери, в списъка от 1907 г. се открива изписано като презиме прякорно име (Камбурат Атанас) и прозвище, свързано с извършвана трудова дейност (Мутавчиев Христо).

По-голям интерес представлява изписването на презимената в списъка от 1896 г. (Митринов/Mitriinov 2015: 387-390). Имената на двама от стареите са оформени със съставка *-олу* (тур. *-оглу* 'син') на презимената, по турски образец, което е характерно за българската антропонимна система през Възраждането (Ковачев/Kovachev 1987: 155): Димитри олу Атанас, Стайко олу Георги. Срещат се и презимена, оформени без наставка *-ов, -ев*: Стоян Атанас, Стою Пројко, Андон Георги, Рами (?) Петри. В списъка от 1907 г. се открива едва един пример: Христу Вълчу. Такова оформление от лично име + лично име също е характерно за възрожденската и за по-старата българска антропонимия (Ковачев/Kovachev 1987: 154). В списъка от 1896 г. се срещат имена, изписани с гръцка графика, което показва наличие на гръцко езиково влияние. Една част от тях са оформени по гръцки образец с окончание *-ос (-ος)* на личното име: Δημήτριος Ζλατίλος, Γιάνκος Πρόϊκου, Αγγελος Δημητρίου, Αθανασιος Σταϊκου, Γεοργη Δοσονυ. Друга част са без характерната гръцка наставка на личното име и с наставка *-οφ* на презимето, по български образец: Ιωαν Διακοφ, Χριστακ Βαλτσοφ, Βουλτζου Χριστοφ, Παναγιωτ Σταϊκοφ (?), Γιανκο Ι...ροφ, Διμου Μιχαλοφ, Πεταρ Νριακοφ (?), Αναστας Διμητρι... Открива се и оформление по гръцки образец на личното име и по български образец на презимето: Петκος Αγγαλωφ. Срещат се примери с комбинирана употреба на кирилско и гръцко писмо при оформлението на отделните имена или на част от едно име: Χριστο Γωδοροφ, Χρι. Димитров, Γεοργη Димитров. Тези данни показват, че в края на XIX в. все още гръцкото езиково влияние при писане и при графично оформление на антропонимите в Западна Тракия е било силно.

Данни за трудовата заетост на жителите на селото към 1907 г.

Основна е групата на земеделците – 95 глави на семейства. Отбелязан е един бахчяван, т.е. градинар. Има 2 надничари, които вероятно обработват земя. Другият важен поминък е животновъдството. Отбелязани са 9 овчаря и 1 овчарка, повечето на възраст между 15 и 18 години. Но има и овчари на 60 и 64 години. Освен това е споменат един кехая (крупен овцевъд) – Маврев Димитър. Посочен е един говедар. Занаятчийството е по-слабо застъпено като препитание в селото. Откриват се четирима ковачи и 1 чилингир (железар). Отбелязани са двама налбанти и един семерджия. Има двама арабаджии и един колар, като не става ясно има ли разлика или писачът в единичен случай е изписал българската дума, а в другите два – турската *arabacı* 'колар, каруцар; майстор на каруци' (ТБР 2009). Споменати са още бъчвар, бояджия и шивач. Не е ясно каква е спецификата на посочена трудова заетост чукач. Посочен е един яханаджия 'който обработва сусам и добива сусамово олио и тахан', а също един чирак. Има още трима воденичари и двама касапи, като в единия случай е изписано название *касапин*, а в другия – вариант *касан*. Представители на местната интелигенция са един учител и един све-

щеник. За един жител е отбелязано че е чорбаджия, без да се посочва конкретната му трудова заетост.

Данните за грамотността на жителите на с. Каяджик сочат, че тя е приоритет на мъжкото население, в частност на представителите на младото поколение: до 10 г. – 22; до 20 г. – 66; до 30 г. – 30; до 40 г. – 15, до 50 г. – 9; до 60 г. – 3 и до 70 г. – 1. Съвсем слаба е грамотността сред женското население: до 10 г. 6; до 20 г. – 2; до 30 г. – 2. Видно е, че тенденцията за по-широко ограмотяване е нова, от края на XIX в., когато в селото вече има българско училище.

Заклучение

Посочените исторически и езикови данни за с. Каяджик, Софлийско, включени в писмени паметници от XIX и от началото на XX в., дават ценни сведения за населението на това голямо българско село в Софлийско (Западна Тракия). Възстановена е антропонимната картина на селото от посочения период с нейните характерни особености. Включеният в публикацията антропонимен материал може да бъде използван за съпоставителни изследвания в синхронен и диахронен план, посветени на антропонимията на многобройното българско население в Западна Тракия, област, останала, по стечение на политическите обстоятелства, извън пределите на България. Представените в приложенията списъци на населението на с. Каяджик от 1896 и 1907 г. могат да се използват от изследователи и краеведи, проучващи историята на българското население в Софлийско. Те са ценен източник на данни за потомците на каяджиклийци, пръснали се из различни райони на България, особено за тези, които имат желание да работят за запазване на родовата история.

ЛИТЕРАТУРА

- БЕР 1979: Български етимологичен речник. Т. 2. И – крепя. София: Издателство на БАН (BER 1979: *Balgarski etimologichen rechnik. T. 2, I – krepya. Sofia: Izdatelstvo na BAN*).
- Бояджиев 1991: *Бояджиев, Т.* Българските говори в Западна (Беломорска) и Източна (Одринска) Тракия. София: УИ „Св. Климент Охридски“ (Boyadzhiev 1991: *Boyadzhiev, T. Balgarskite govori v Zapadna (Belomorska) i Iztochna (Odrinska) Trakia. Sofia: UI „Sv. Kliment Ohridski“*).
- Грозданова 1989: *Грозданова, Ел.* Българската народност през XVII век. Демографско изследване. София: Наука и изкуство (Grozdanova 1989: *Grozdanova, El. Balgarskata narodnost prez XVIII vek. Demografsko izsledvane. Sofia: Nauka i izkustvo*).
- Заимов 1988: *Заимов, Й.* Български именник. София: Издателство на БАН. (Zaimov 1988: *Zaimov, Y. Balgarski imennik. Sofia: Izdatelstvo na BAN*).
- Илчев 1969: *Илчев, Ст.* Речник на личните и фамилните имена у българите. София: Издателство на БАН (Ilchev 1969: *Ilchev, St. Rechnik na lichnite i familnite imena u balgarite. Sofia: Izdatelstvo na BAN*).
- Карайовов 1903: *Карайовов, Т.* Материал за изучаване Одринския вилает. – Сборник за народни умотворения и книжнина. Т. 19, с. 1-192 (Karayovov 1903: *Karayovov, T. Material za izuchvanie Odrinskiya vilaet. – Sbornik za narodni umotvoreniya i knizhnina. T. 19, s. 1-192*).
- Ковачев 1987: *Ковачев, Н.* Българска ономастика. София: Наука и изкуство (Kovachev 1987: *Kovachev, N. Balgarska onomastika. Sofia: Nauka i izkustvo*).

- Ковачев 1987а: *Ковачев, Н.* Честотно-гълковен речник на личните имена у българите. София: ДИ „Д-р Петър Берон“ (Kovachev 1987a: *Kovachev, N.* Chestotno-talkoven rechnik na lichnite imena u balgarite. Sofia: DI “D-r Petar Beron”).
- Милетич 1918: *Милетич, Л.* Разорението на тракийските българи през 1913 г. София: Държавна печатница (Miletich 1918: *Miletich, L.* Razorenieto na trakiyskite balgari prez 1913 g. Sofia: Darzhavna pechatnica).
- Митринов 2013: *Митринов, Г.* Фасадният ктиторски надпис на източноправославната църква „Св. Димитър“ в с. Каяджик, Софлийско. – Български език. Приложение, с. 197-203 (Mitrinov 2013: *Mitrinov, G.* Fasadniyat ktitorski nadpis na iztochnopravoslavната tsarkva „Sv. Dimitar” v s. Kayadzhik, Sofliysko. – Balgarski ezik. Prilozhenie, s. 197-203).
- Митринов 2015: *Митринов, Г.* Молби на българското население от Софлийско, Димотишко и Ортакьойско за приобщаване към Българската екзархия, датирани от 90-те години на XIX век. – Известия на Тракийския научен институт. Кн. 11, с. 385-398 (Mitrinov 2015: *Mitrinov, G.* Molbi na balgarskoto naselenie ot Sofliysko, Dimotishko i Ortakyoysko za priobshtavane kam Balgarskata ekzarhia, datirani ot 90-te godini na XIX vek. – Izvestiya na Trakiyskiya nauchen institut. Kn. 11, s. 385-398).
- Митринов 2017: *Митринов, Г.* Списък на населението на село Съчанли, Гюмюрджинско, по данни от 1906-1907 г. – Дзяло, е-списание в областта на хуманитаристиката. № 10, с. 1-37. <http://www.abcdar.com> (Mitrinov 2017: *Mitrinov, G.* Spisak na naselenieto na selo Sachanli, Gyumyurdzhinsko, po dannii ot 1906-1907 g. – Dzyalo, e-spisanie v oblastta na humanitaristikata, № 10, с. 1-37. <http://www.abcdar.com>).
- Митринов 2019: *Митринов, Г.* Антропонимията на с. Голям Дервент, Софлийско, по данни от 1906 година. – Дзяло, е-списание в областта на хуманитаристиката, № 13, с. 1-31. <http://www.abcdar.com> (Mitrinov 2019: *Mitrinov, G.* Antroponimiata na s. Golyam Dervent, Sofliysko, po dannii ot 1906 godina. – Dzyalo, e-spisanie v oblastta na humanitaristikata. № 13, с. 1-31. <http://www.abcdar.com>).
- Митринов 2019а: *Митринов, Г.* Антропонимични данни за населението на с. Доган Хисар, Дедеагачко от 1906-7 г. – Онгъл – електронно списание, бр. 16, с. 39-82. http://www.spisanie.ongal.net/broi16/3_GMitrinov.pdf (Mitrinov 2019a: *Mitrinov, G.* Antroponimichni dannii za naselenieto na s. Dogan Hisar, Dedeagachko ot 1906-7 g. – Ongal – elektronno spisanie, br. 16, s. 39-82. http://www.spisanie.ongal.net/broi16/3_GMitrinov.pdf).
- Митринов 2021: *Митринов, Г.* Езикови свидетелства за българския характер на населението в Южните Родопи и Западна Тракия през XVI век. Ч. 2. Гюмюрджинско, Дедеагачко, Димотишко, Крумовградско, Ивайловградско. София: Издателство на БАН „Проф. Марин Дринов“ (Mitrinov 2021: *Mitrinov, G.* Ezikovi svidetelstva za balgarskiya harakter na naselenieto v Yuzhnite Rodopi i Zapadna Trakia prez XVI vek. Ch. 2. Gyumyurdzhinsko, Dedeagachko, Dimotishko, Krumovgradsko, Ivaylovgradsko. Sofia: Izdatelstvo na BAN „Prof. Marin Drinov”).
- Симеонидис 2006: *Симеонидис, Х.* Гръцкото влияние върху системата на българските собствени имена. София: Издателство „Ах-Ба-Ка“ (Simeonidis 2006: *Simeonidis, H.* Grackoto vlianie varhu sistemata na balgarskite sobstveni imena. Sofia: Izdatelstvo „Ah-Ba-Ka”).
- Статистика 1995: Македония и Одринско. Статистика на населението от 1873 г. София: Македонски научен институт (Statistika 1995: Makedonia i Odrinsko. Statistika na naselenieto ot 1873 g. Sofia: Makedonski nauchen institut).
- ТБР 2009: Академичен турско-български речник. София: Издателство „Рива“ (TBR 2009: Akademichen tursko-balgarski rechnik. Sofia: Izdatelstvo „Riva”).

ПРИЛОЖЕНИЯ

ЦДА Ф№ 246К, оп. 10, а.е. 186 ЦДА Ф№ 246К, оп. 10, а.е. 186

Вянчила въ енорията на свещеник Белю Пейковъ, с. Каяджикъ, каза Суфлийска, епархия Одринска, виляеть Одрински.

Отдолу добавена дата 14-ий май 1907 г.

В края на списъка, на с. 129 е добавено:

Има 129 къщи, вянчила има/141 цяли и 24 половини/ 14-ий май 1907 г.

А. Димитър 63, земеделец; Синове: Атанас 27; Тона Д., съпруга, 26; Георги, внук, 2; Георги 21, грамотен; Христу 18, грамотен; Дъщеря: Тодора 6 (?).

А. Димитър 42, земеделец; Янгеля М., съпруга, 38; Синове: Ангел 12, грамотен; Михал 9, грамотен; Дъщеря: Недяля 15.

А. Димитър 37, земеделец; Мария Т., съпруга, 35; Тодора, баба, вдовица, 75; синове: Ангел 12, грамотен; Христу 2; Дъщери: Тодора 14, Елена 9.

А. Димитър 33, земеделец; Дин(м)ке Стоева, съпруга, 33; Дяка, баба, вдовица, 70; Син: Георги 4.

А. Панайот 55, воденичар; Петке Стайкова, съпруга, 54; Синове: Стайку 28, грамотен, в България; Георги 25; Христу 17, грамотен; Дъщеря: Вълке 21; Снаха: Георгана 25; Внук: Ангел 3.

А. Христу 38, земеделец; Тодора Атанасова, съпруга, 32; Син: Атанас 3; Дъщеря: Хриса 14, грамотен.

Ангелов Георги 28, налбант, грамотен; Вана Ношкова, съпруга, 25; Танаса, майка, вдовица, 63; Костадин, брат, 18, грамотен; Елена, сестра, 21; Син: Петър 2.

Ангелов Димитър 43, земеделец; Чана, съпруга, 40; Вълке, баба, 70; Син: Ангел 21, учител, грамотен; Дъщери: Ерина 16, Вълке 14.

Ангелов Костадин 28, земеделец; Танаса, съпруга, 26; Дъщеря: Вана 0,5.

Ангелов Михаил 73, бъчвар; Мелафра, съпруга, 65; Син: Добри 35, грамотен; Тодора, съпруга, 28; Михаил, внук, 10, грамотен; Георги, внук, 7, грамотен; Танас, внук 2.

Ангелов Михаил 34, налбант, грамотен; Ишмина Иванова, съпруга, 30; Син: Илия 10, грамотен

Ангелов Петко 33, земеделец; Вана, съпруга, 30; Синове: Христо 4; Димитър 0,5.

Ангелов Ставрю 44, чилингир (железар), грамотен; Атанаса, съпруга, 37; Син: Петър 11, грамотен; Дъщеря: Мария 14.

Ангелов Чанку 62, земеделец; Чана Ангелова, съпруга, 60; Син Ангел 35; невяста ? 32; Чанку, внук 9; Димитър, внук 4; Чана, внучка 6; Дъщеря: Хриса 20.

Андонов Гро(з)и 50, земеделец; Недяля Тодорова, съпруга, 52; Син: Христо 18, овчар; Дъщери: Тодора 22, Велика 12.

Андонов Тодор 60, земеделец; Пауна Георгева, съпруга, 60; Син: Стою 25, грамотен; Яна, съпруга, 22; Кръстю, внук, 2.

Атанасев Димитър 47, земеделец; Султана, съпруга, 47; Хриса Божинова 48 (?); Син: Атанас 17, грамотен; Дъщери: Тодора 13, Чана 3.

Атанасев Стайку 50, земеделец; Синове: Атанас 27; Вълке, съпруга, 25; Димитър, внук, 1; Иван 18.

Атанасев Тодор 83, земеделец; Петке, съпруга, 80; Синове: Христу 37, Васил 34; Невести (снахи): Ойна 34, Атанаса 32; Внук: Тодор 8; Внуки (внучки): Петке 12, Мария 4.

- Атан(асов) Христо 37, земеделец; Елена, съпруга, 36; Син: Недялчо 4; Дъщеря: Танаса 1.
- Бужинова Танаса 65; Дъщеря: Малуса 18.
- Василев Петър 34, земеделец, грамотен; Елена Сотирова, съпруга, 32; Мира, баба, 60; Син: Васил 12, грамотен; Дъщери: Мира 15, Мария 10, грамотна
- Велков Панайотак 24, земеделец; Недяля, съпруга, 23; Радумир Велков 78, баща.
- Вълков Димитър 33, ковач; Мария Георгева 32; Син: Тодор 10; Дъщери: Недяля 10, Атанаса 1.
- Вълков Тимну 37, ковач; Мита Чанкова, съпруга, 36; Синове: Ангел 14, грамотен, овчар; Вълку 12, грамотен; Дъщеря: Султана 10.
- Вълков Христу 33, налбантин; Хрисана, съпруга, 31; Синове: Атанас 4, Вълку 1; Дъщеря: Руса 7.
- Вълчов Христак 43, земеделец; Гиргина, съпруга, 40; Синове: Вълчо 22; Стою 18, грамотен; Грози 14, овчар.
- Вълчов Чанку 58, земеделец; Синове: Вълчу 28; Атанас 17, грамотен; Внуци: Чанку 8, Атанас 5; Недяля 11.
- Г. Христу 32, земеделец, грамотен Мария, съпруга, 28; Кирикица, баба, вдовица, 66; Димитър Георгева 22 (?); Дъщери: Кирикица 11, Атанаса 1.
- Георгева Диму 65, арабаджия; Яна, съпруга, 63; Син: Георги 24; Недяля, съпруга, 22; Дъщеря: Недяля 20.
- Георгева Дяку 50, ковач; Ширма, съпруга, 48; Син: Димитър 22, гр.; Дъщеря: Гюргана 19, Яна 16.
- Георгиев Вълко 58, ковач; Стайке Грозева, съпруга, 53; Синове: Грозю 33, грамотен; Кера, съпруга, 30; Иван 30, грамотен; Васика !, съпруга, 27; Внуци: Стайке 10, грамотен; Руса 8, грамотна; Недяля 5; Георги 5; Ангел 3.
- Георгиев Иван 75, земеделец; Синове: Георги 40; Яна, съпруга, 32; Грандафил 28, грамотен; Дяка, съпруга, 25; Димитър 20, грамотен; Внуци: Ангел 12, грамотен; Димитър 6, грамотен; Невянка.
- Геор.(гиев) Христу 73, земеделец; Син: Яню 42; Мерандза, съпруга, 36; Внуци: Христу 12, гр.; Марена 15, Елена 5.
- Георгиев Чанко 65, земеделец; Вана, съпруга, 60; Син: Илия 28, гр.; Вана, съпруга, 26; Димитър, внук, 5; Танаса, внучка, 2.
- Грозев Ангел 42, земеделец, гр.; Анастасия, съпруга, 40; Син: Грозю 14, гр.; Дъщери: Султана 21, гр.; Недяля 19, Мария 9.
- Грозев Атанас 48, земеделец; Вана Стайкова, съпруга, 46; Синове: Грозю 18, грамотен; Димитър 12, грамотен; Дъщери: Мария 22, Недяля 15.
- Грозев Христо 45, чирак; Син: Димитър 14, грамотен; Дъщеря: Елена 16. Д. Георги 52, земеделец; Дяка Никова, съпруга, 50; Син: Христу 15, грамотен; Дъщери: Кера 22, Стана 19.
- Д. Михал 60, земеделец, грамотен; Вана, съпруга, 58; Син: Димитър 33, грамотен; Десна, съпруга, 30; Внуци: Вана 9, Георги 7, грамотен; Михал 4.
- Д. Михал 23, чукач, грамотен; Недяля Георгева 21; Стана, баба, вдовица, 52.
- Д. Паскал 48, земеделец; Синове: Нику 22, Петър 16, грамотен; Христу 9, грамотен; Дъщери: Яна 19, Вана 15, Елена 12.
- Д. Петър 52, земеделец; Син: Христу 14, грамотен; Султана 18.
- Д. Стайку 55, говедар; Калафира (?), съпруга, 53; Син: Димитър 16, грамотен
- Д. Тодор 34, земеделец, грамотен; Дъщеря: Мария 10.
- Димитров Ангел 60, земеделец; Руса, съпруга, 60; Син: Димитър 22, грамотен; Анна, съпруга, 20, грамотна

- Димитров Георги 37, земеделец, грамотен; Танаса Ангелова, съпруга, 34; Синове: Ангел 13, грамотен; Димитър 10, грамотен; Дъщеря: Недяля 16.
- Димитров Димо 48, земеделец, грамотен; Руса, съпруга, 49; Синове: Димитър 22, учител, грамотен; Георги 18, грамотен; Христо 12, грамотен; Дъщеря: Мария 8, грамотна
- Димитров Дяку 70, земеделец; Синове: Димитър 40, грамотен; Мария, съпруга, 40; Михал 32; Мария, съпруга, 30; Стою 29; Внуци: Божя 13, Ангел 7, Иван 4, Димитър 1.
- Димитров Никола 58, земеделец; Чана Атанасова 52, съпруга; Син: Атанас 25, грамотен; Руса, съпруга, 23; Недяля, внучка, 2; Дъщеря: Тодора 20.
- Димитров Стою 43, земеделец, грамотен; Петкана, съпруга, 41; Дъщери: Недяля 18 (братово дете); Мария 14 (братово дете).
- Димитров Христо 74, земеделец; Янке Пройкива, съпруга, 70; Ангелина, снаха, 28; Христо, внук, 5; Атанас, внук, 3.
- Димитров Христу 50, земеделец, грамотен; Ангел Димитров (?) 43, земеделец, грамотен; Стайке К., съпруга, 42; Чана Русева 48; Синове: Димитър 22, грамотен; Христу 12, грамотен; Дъщери: Гиргина 18, Чана 15.
- Димитрова Тодора 28; Син: Стайко Петров 10, грамотен; Дъщеря: Танаса 8, грамотна
- Димов Михал 55, земеделец; Енгела, съпруга, 53; Синове: Диму 26, грамотен; Хриса, съпруга, 23; Михал, внук, 2; Димитър 16, грамотен
- Дяков Ангел 43, бояджия; София Георгева, съпруга, 30; Синове: Иван 3, Димитър 1; Дъщеря: Янке 12.
- Дяков Атанас 36, арабаджия; Стана Тодорова, съпруга, 35; Синове: Димитър 10, грамотен; Георги 4; Дъщеря: Гюргана 7.
- Дяков Димитър 45, семерджия; Мария Ангелова, съпруга, 43; Синове: Ангел 15, грамотен; Иван 11, грамотен; Дъщеря: Вана 18.
- Дяков Димитър 20, земеделец; Тодора, майка, 55; Костадин, брат, 18, овчар; Мария, сестра, 25.
- Дяков Дончу 38, шивач, грамотен; Рада Георгева, съпруга, 34; Синове: Костадин 15, Георги 10, грамотен; Атанас 2; Дъщеря: Яна 15.
- Дяков Иван 50, колар; Кераца, съпруга, 48; Син: Дяко 15; Дъщери: Ангелина 20, Хриса 17.
- Дяков Костадин 33, земеделец; Бужана Михалева, съпруга, 30; Вана, баба, вдовица, 75; Синове: Христу 6, Дяку 2.
- Златилов Димитър 48, земеделец, грамотен; Руса, баба, 75; Синове: Златил 16, грамотен; Тодор 10, грамотен; Дъщери: Петка 20, Ангелина 18, Хриса 14.
- Иванов Тодор 45, воденичар, грамотен; Рада Дякова, съпруга, 44; Син: Иван 22, грамотен; Нядяля, съпруга, 21; Рада, внучка, 1; Дъщери: Мария 19, Сулюна 16.
- Иванова Петке 42; Иван Тодоров, дядо, 82; Дъщери: Мария 22, Митра 20.
- Илев Диму 45, касапин; Синове: Тодор 20, Петър 15, грамотен
- Камбурат Атанас 65, земеделец; Синове: Димитър 35; Тойке, съпруга, 35; Славил 27; Злата, съпруга, 25; Павел 15, грамотен, овчар; Внуци: Русу 10, Атанас 8, Ширма 4, Христу 1.
- М. Славил 56, земеделец, грамотен; Атанаса, съпруга, 55; Син: Стратю 20, грамотен
- Маврев Димитър 60, кехая; Чана, съпруга, 55; Синове: Костадин 24, грамотен, в България; Стою 20, грамотен; Дъщеря: Търня 22.
- Маргаритов (?) Димитър 69, чорбаджия, дядо; Танаса Тодорова, вдовица, 45; Син: Димитър Мар. 14, грамотен

- Михалев Тодор 30, земеделец; Тодора Христова, съпруга, 29; Син: Михал 3; Дъщеря: Хриса 7.
- Мутавчиев Христо 48, земеделец; Тодора, съпруга, 47; Дъщери: Тодора 20, Димка 17.
- Ников Иван 62, земеделец; Рада Апостолева, съпруга, 60; Синове: Апостол 30; Недяля, съпруга, 30; Иван, внук, 5; Христу, внук, 2; Христу 23, грамотен; Георги 16, грамотен; Дъщеря: Мата 18.
- Николов Георги 38, земеделец; Тодора Иванова, съпруга, 36; Синове: Иван 14, грамотен;
- Никола 9, грамотен
- П. Стоян 22, земеделец; Петке, съпруга, 23.
- Павлов Николаки 35, земеделец; Мария Димова, съпруга, 33; Син: Манол 8, грамотен; Дъщеря: Недяля 3.
- Пеев Христу 43, земеделец; Петкана, съпруга, 44; Дъщери: Мата 13, Софица 4.
- Пейков Бялю 35, свещеник, грамотен; Муда Чанкова, съпруга, 35; Дъщеря: Мария 5.
- Пейкова Елена 43, вдовица; Син: Георги Янев 17, земеделец, грамотен; Дъщеря: Яна 14.
- Петров Ангел 35, земеделец; Мария Ралева, съпруга, 33; Злата, вдовица, 68; Бързю, брат, 18, овчар, грамотен; Недяля, сестра, 16; Син: Танас 2; Дъщеря: Недяля 10.
- Петров Драган 48, земеделец, грамотен; Син: Христо Драган. 28, земеделец, грамотен; Кераца, съпруга, 27; Васил, внук, 4; Тодора, внучка, 1.
- Петров Иван 24, земеделец; Недяля, съпруга, 22; Дъщеря: Злата 2.
- Петрова Киркица 55, вдовица; Дъщеря: Гергана 24.
- Пеюв Ангел 48, земеделец; Кера Пеюва, съпруга, 46; Синове: Пею 22, Атанас 14, Иван 9; Дъщеря: Муда 19; Янке 38 ?
- Р. Димитър 43, земеделец; Яна Вълчова, съпруга, 42; Син: Христу 17, грамотен; Дъщеря: Мария 14.
- Ралев Петър 33, земеделец; Вана, съпруга, 30; Тона, баба, вдовица, 70; Син: Димитър 7; Дъщеря: Тона 2.
- Русев Георги 42, земеделец; Рада Тодорова, съпруга, 41; Син: Христу 3; Дъщери: Мария 20, Яна 17, Недяля 14.
- Русев Димитър 33, касап, грамотен; Мария Янева, съпруга, 30; Синове: Русю 12, грамотен; Яню 9, грамотен; Христо 6, грамотен
- Русков Христу 52, земеделец; Хриса, съпруга, 50; Бужана, баба, вдовица, 82; Син: Руску 17, грамотен
- Сотиров Димитър 32, надничар; Дъщеря: Яна 11.
- Сотиров Михаил 45, земеделец; Яна Георгиева, съпруга, 43; Син: Сютюр 14; Дъщеря: Елке 16.
- Стайкова Киряка 62.
- Стоев Ангел 33, земеделец; Яна Николова, съпруга, 30; Дъщеря: Петра 7.
- Стоев Пройко 45, земеделец; Мария Д., съпруга, 43; Синове: Ангел 8, Христу 4; Дъщери:
- Тодора 16, Елена 13.
- Стоев Христо 32, земеделец, гр.; София, съпруга, 28; Синове: Никола 10, грамотен; Ангел 6, Иван 2.
- Стойков Стою 48, надничар; Яна Дякува, съпруга, 47; Синове: Вангел 21, грамотен; Иван 17, грамотен; Дъщеря: Мария 24.
- Стоянов Христу 38, земеделец; Пруна, съпруга, 37; Ангел Стоянов, баща, 70; Синове: Ангел 14, грамотен; Петар 3, Георги 1.

- Стоянов Георги 37, земеделец; Ишмина, съпруга, 33; Син: Атанас 13, грамотен; Дъщеря: Иванка 7.
- Тодоров Димитър 48, земеделец; Недяля Иванова, съпруга, 43; Дена, баба, 70; Синове: Георги 20, гр.; Тодор 18, грамотен.
- Тодоров Диму 43, земеделец; Петра Михалева, съпруга, 40; Синове: Димитър 19, грамотен; Михал 10, грамотен; Дъщери: Вана 15, Хриса 13.
- Тодоров Дяко 43, земеделец; Мария, съпруга, 43; Ангела, баба, 75; Син: Атанас 20, грамотен; Дъщери: Ангела 17, Недяля 14, Юрдана 4.
- Тодоров Иван 43, земеделец; Синове: Георги 12, грамотен; Тодор 15, грамотен; Дъщери: Петке 20, Хрисана 17.
- Тодоров Христу 43, земеделец, грамотен; Тона Ангелова, съпруга, 41; Синове: Тодор 21, грамотен; Атанас 13, грамотен; Ангел 9, грамотен; Дъщери: Недяля 18, Руса 15.
- Тодоров Христу 33, земеделец; Търне Петрова, съпруга, 26; Вана, баба, вдовица, 72; Дъщеря: Танаса 1.
- Христов Атанас 30, земеделец, грамотен; Василке П., съпруга, 29; Злата, баба, вдовица, 65; Синове: Георги 8, Петър 4.
- Христов Георги 38, земеделец; Исмина Ангелова, съпруга, 30; Син: Иван 1; Дъщеря: Яна 3.
- Христов Михал 43, земеделец; Атанаса Михалева, съпруга, 33; Дъщери: Султана 20, Хрюсина 17.
- Христов Ангел 23, земеделец, грамотен; Кера, съпруга, 25; Дъщеря: Райна 1.
- Христов Георги 33, бахчуван, грамотен; Анастасия, съпруга, 33; Синове: Христо 15, грамотен; Атанас 12, грамотен; Дъщери: Елена 17, Тона 2.
- Христов Иван 52, земеделец; Стана Николова, съпруга, 48; Стамата, баба, вдовица, 80; Синове: Петко 26, грамотен; Атанас 10, грамотен; Дъщери: Султана 12, Хриса 5, Недяля 2.
- Христу Вълчу 46, земеделец; Недяля Грозева, съпруга, 45; Синове: Грозю 23, земеделец; Дяка, съпруга, 22, грамотна; Вълчу, внук, 1; Ангел 19, земеделец, грамотен; Христу 16, земеделец, грамотен.
- Чанков Ангел 34, земеделец; Атанаса Чан., съпруга, 33; Вана Янкова, баба, 75; Иван Димитров 20, грамотен (?); Синове: Димитър 11, грамотен; Илия 8, грамотен; Дъщеря: Мария 4.
- Чанков Христо 28, земеделец; Чана Иванова, съпруга, 24; Елена, майка, вдовица, 58; Георги, брат 14, грамотен; Дъщеря: Елена 2.
- Янев Георги 74, земеделец; Син: Стою 38; Марена, съпруга, 37; Внуци: Георги 9, грамотен; Вана 7, грамотна; Тана 4.
- Янев Тодор 60, овчар; Чона, съпруга, 58; Синове: Стайко 30, Яню 25, Димитър 20, овчар, грамотен.
- Янков Ангел 36, земеделец; Недяля Вълчова, съпруга, 34; Син: Иван 3; Дъщеря: Злата 9.
- Янков Георги 45, земеделец; Мария, съпруга, 42; Синове: Янко 20; Дяко 18, овчар; Мита, съпруга, 19; Дъщеря: Недяля 14.
- Янков Пройко 70, воденичар; Син: Янко 48, грамотен; Гюргана, съпруга, 45; Внуци: Ангел 22, грамотен; Васил 16, грамотен; Злата 18.

СЕМЕЙСТВА НА ВДОВИЦИ И СИРАЦИ И ДР., ЗАПИСАНИ БЕЗ ПРЕЗИМЕНА

- Ангел 35, земеделец; Мария А. Съпруга, 33; Синове: Димитър 10, грамотен; Христу 2; Дъщеря: Атанаса 7.

Атанас 45, земеделец; Керана, съпруга, 44; Дъщери: Мария 20, Митра 14.
Власак 68, земеделец, грамотен; Синове: Иван 42, яханаджия, грамотен; Тодора Георгева 40; Костадин 30, грамотен; Божана, съпруга, 29; Атанас 27, грамотен; Мария, съпруга, 30; Внуци: Паско 20, грамотен; Хрисана 14; Власак 4; Иван 10, грамотен; Танаса 8, грамотна; Елена 2.
Димитър 65, земеделец; Тодора Иванова, съпруга, 60; Димитър, внук, 14.
Киряк 46, земеделец, грамотен; Хриса, съпруга, 45; Синове: Павел 17, грамотен; Христу 11, грамотен
Павел (Р. или Ор. или Ф.?) 65, земеделец; Хриса, съпруга, 60; Синове: Манол 22, грамотен; Мария, невяста 20; Димитър, син, 26.
Петър 64, овчар; Атанаса, съпруга, 63; Синове: Янак 33; Чана, невяста 24; Димитър, внук, 9; Атанаса, внука, 2; Ангел 29, син; Тодора, невяста, 18.
Русю 80, земеделец; Синове: Христу 35, грамотен; Елена, съпруга, 33; Внуци: Русю 11, грамотен; Чана 8, Георги 5.
Ставрак 60, земеделец, грамотен; Дяка Стайкова, съпруга, 58; Синове: Стайку 26, грамотен; Султана, съпруга, 24; Илия 21, грамотен; Петке, съпруга, 20, грамотна; Внучка: Магдалина 1.
Султана, вдовица, 48, овчарка; Синове: Димитър 22, Ангел 20, Христу 13; Дъщеря: Чана 18.
Трандафил 35, земеделец; Атанаса, съпруга, 30; Божана, баба, вдовица, 52; Ангел Костадинов 15, грамотен; Синове: Христу 10, Ангел 1.

Списък на каяджиклийци, подписали молбата от 10.08.1896 г. за приобщаване към Българската екзархия, до архимандрит Софроний, управител на Одринската епархия към Българската екзархия – общо 118 антропонима

В молбата се изтъква желанието на жителите на селото (130 къщи „чисто български“) да преминат в лоното на Българската екзархия, като искат да бъде забранено на димотишкия гръцки владика да ги посещава.

Стареи: Димитри олу Атанас, Стайко олу Георги, Христак Вълчов, Христо Тодороф; Ангел Димитров, Диму Димитров, Ангел Грозев, Т. Андонов, Хри. Димитров, Дяко Димитров, Яван Власаки, Власак Вълков, Димитър Тодоров, Δημήτριος Ζλατίλος, Петър Стайков, Д. Иванов;

Георгий Христов, Христо Ангелов, Димитър Ангелов, Дяко Тодоров, Тодор Иванов, Атанас Янев, Драган Петров, Чянко Георгиев, Янко Ангелов, Петър Василев, Василий Тодоров, Грозьо Андонов, Γιάνκος Προϊκού;

Тянко Георев, Јован Дякоф, Яко Вълчов, Христак Валтсоф, Стайко Маргаритов, Стою Димитров, Ив. Тодоров, Георүη Димитров, Ив. Христов, Яни Тодоров, Танас Русув, Христо Танасов, Димитър Танасов, Пею Ангелов, Георги Иванов, Михаил Ангелов, Никола Димитров, Сотирь Михайлов, Сотиров Димитър, Иван Георгиев, Атанас Стоев, Христо Димитров;

Димо Илиев, Христо Георгиев, Яни Христов, Георги Христов, Вълко Георгиев, Яни Георгиев, Петкос Аγγαλωφ, Ангелов Петър, Христо Ангелов, Руско Димитров, Маргарит Димитров, Яван Михалов, Яван Тодоров, Стою Стоев, Ангел Дяков, М. Христов, Βουλιζου Χριστοφ, Παναγιот Σταικοφ (?), Јанко Ангелов, Αγγελοσ Δημητριου, Αθανασιοσ Σταικοу, Димитър Атанасов, Стайко Атанасов,

Ангел Димитров, Тимю Вълков, Димитър Танасов, Ставрак Михалев, Вълчо Чанков, Γιάνκο Ι...ροφ, Иван Стайков, Стоян Сюленсов (?), Киряк Ангелов, Русю Атанасов, Христо Русков, Нико Пасхалев, Димитър Ангелов, Дяко Ангелов, Ангел Юхнов,

Иван Тодоров, Георгий Димитров, Стайко Димитров, Христу Русков, Яван Тодоров, Ставри Ангелов, Радаму (?) Ангелов,

Хр. Тодоров, Διμου Μιχαλοφ, Славил Миха..., Георгиев Стайков, Стоян Атанас, Геурги Си..., Кустадин Ангел..., Христо Иванов, Георγη Δοσονυ, Петар Нриакоф (?), Димитри Георгиев, Димитър, Ангелов, Димо Георгиев, Димитър Ангелов, Стайко Ангелов, Димо Георгиев, Владимир Анг..., Анастас Διцитри..., Христо Пеьов, Стою Проько, Андон Георги, Рали Димин... (?), Рами (?) Петри, Петър Янак..., Дяко Георгиев, Танаш Тодор...